

ÉCIJA – egy kiegészítés

Legutoljára 2019-ben jártam itt. Akkori utamról részletes útikalauzt írtam, amit a mostani írás csak kiegészít.¹ A történelmi áttekintést azért tartottam fontosnak, mert ez ad magyarázatot Écija évszázadokkal ezelőtti gazdagságára, aminek nyomait még ma is viseli a város és lakói is. (Az persze kicsit sajnálatos, hogy a XVII-XVIII. századi gazdagság elsősorban számtalan templom és kolostor építésében testesült meg – iskolák, kórházak helyett.)

Écija történelme a rómaiaktól a XVIII. századig

Az andalúz város évszázadokon átívelő sorsa

Bevezetés

Écija, az andalúziai síkság egyik gyöngyszeme, a Genil folyó partján található. Történelme rendkívül gazdag, mely során több civilizáció is nyomot hagyott a város arculatán. A város a római kortól kezdve egészen a XVIII. századig jelentős szerepet töltött be Dél-Spanyolország történetében.

---

¹ <https://kirandulasok-a-costa-del-sol-rol.hu/sevilla-cordoba-es-granada-megyek/19-01-08-ecija/>

A rómaiak kora

Écija a római időkben Astigi néven volt ismert, és kiemelkedő jelentőségű várossá nőtte ki magát a Hispania Baetica provincia egyik központjaként. A várost i. e. 14-ben alapították hivatalosan colonia ranggal, amely a római polgárjoggal rendelkező lakosokat vonzotta. Astigi gyorsan fejlődött a gazdasági és társadalmi életben, köszönhetően stratégiai elhelyezkedésének a római úthálózatban, mely összekötötte Gades (Cádiz), Corduba (Córdoba) és Hispalis (Sevilla) városokat. A Genil folyó biztosította a vízellátást és az öntözést, amely különösen kedvezett a mezőgazdaságnak, főként a gabona- és olíva-termesztésnek.

A városban fórumok, fürdők, templomok, színház és amfiteátrum is működött, ezek maradványai máig fellelhetők. A római kori Astigi gazdagságát és jelentőségét mutatja, hogy helyi pénzverés is folyt itt, és a város püspökségi központtá vált a kereszténység elterjedésével.

A vizigót és az iszlám időszak

A Nyugat-Római Birodalom bukása után Écija a vizigótok kezére került, akik továbbra is fontos településként tartották fenn. A vizigót korban (V–VIII. század) a város püspöksége megmaradt, és bár a római infrastruktúra egy része pusztulásnak indult, a keresztény kultúra és intézmények tovább éltek.

Az arab hódítás (711) után Éciját az Omajjádok birodalma alá vonták, és a város neve Istiġa lett. Az iszlám korban Écija az al-Andalus egyik jelentős mezőgazdasági és kereskedelmi központja lett, ahol muszlimok, keresztények és zsidók éltek együtt. A Genil folyó mentén továbbra is virágzott a mezőgazdaság, különösen az öntözéses gazdálkodás és a kézműipar fejlődött. A várost falak védték, mecsetek, fürdők, piacok épültek, és Écija a X. században különösen fontos szerepet töltött be a Córdobai Kalifátusban.

Visszafoglalás és a keresztény középkor

A reconquista során, 1240-ben III. Ferdinánd kasztíliai király foglalta vissza Éciját a muszlimoktól. Ettől kezdve a város fokozatosan keresztény jelleget öltött: mecsetjeit templomokká alakították, új kolostorok és paloták épültek. A középkorban Écija stratégiai elhelyezkedése miatt fontos hadászati és gazdasági központ maradt, a környező vidék mezőgazdasága jelentős hasznot hozott a korona számára.

A városban élénk társadalmi élet alakult ki: céhek, testvériségek (cofradías) és egyházi közösségek működtek. A XVI. századtól kezdve Écija a régió egyik legfontosabb arisztokrata központjává vált, gazdag nemesi családok palotákat emeltek a belvárosban.

Az aranykor és a XVII–XVIII. század

A XVI-XVII. században Écija gazdasága és társadalma újabb virágzásnak indult, amelyet az aranykornak is neveznek. A városban számos templom, kolostor és nemesi palota épült barokk stílusban, amelyek ma is meghatározzák Écija arculatát. A város lakossága megnőtt, ipara (például a textilipar és a bőrművesség) fejlődött, és a vidéki mezőgazdaság révén jelentős jövedelemre tett szert.

A XVIII. században azonban sorozatos árvízek, járványok és gazdasági válságok sújtották a várost. Mindezek ellenére Écija megőrizte jelentőségét, mint regionális központ. A város kulturális és építészeti öröksége a mai napig tükrözi az évszázadokon át formálódott gazdag történelmét.

Szálloda

Már az indulás előtt gyanús volt, hogy alig lehetett üres szállodai szobát találni a városban. Így végül kénytelen voltam „ráfanyalodni” egy lakosztálynak mondott szobára a Hotel Infanta Leonor-ban, „horror” áron.²

New York, New York...

Ezt az „apróságot” leszámítva semmi komolyabb baj sem volt magával a szállodával, bár a reggeli sem az erősségük. Valamint jó 10 percig képtelen voltam kiállni a szűk garázból a szokásosnál nagyobb autónkkal. Összegzés: eszünkbe se jusson lakosztály foglalni ebben az idegenforgalmi létesítményben.

Étterem

Végre egy pozitív hír. Féltünk, hogy szombat lévén nehezen találunk nyitva tartó éttermet, ezért kérdezősködtünk kicsit a főtéren. A helyiek gondolkodás nélkül a María Castaña éttermet javasolták, amit egy rövid séta után meg is találtunk.³

² <https://hotelinfantaleonor.es/>

³ <https://mariacastanaecija.com/>

tartottak, az egyik utolsó asztalt kaptuk meg. (A szállodánkban is azért nem lehetett „rendes” szobát foglalni, mert ott is egy másik nagy esküvői társaság szállásolta be magát.)

Az egyszerű külső egy háromszintes, nagyméretű éttermet takar.

A kiszolgálás ugyan nem volt villám-tempójú, de összességében kellemesen megebédeltünk. Az étlap meglehetősen bőséges. Számos tipikus tapast kínálnak, de vannak bőven komolyabb hal- és húskételek is.

Amikor a fiatal bártündért megkérdeztem, hogy kiről nevezték el az éttermet, határozottan előadta, hogy a hölgy hős köztársaságpárti katona (vagy valami hasonló) volt Écija-ban az 1930-as évek polgárháborúja során. Sajnos ezt az információt független forrásból nem sikerült megerősíteni, sőt.

A Gemini szerint:

„María Castaña (más néven Maricastaña vagy María Castiñeira) egy spanyol aszszony volt a XIV. századból, akinek az alakja történelmi és legendás.

A rendelkezésre álló információk szerint:

- **Időpont és hely:** A XIV. században élt, 1386-ban a Lugo-hoz tartozó Couto de Cereixában (a mai A Pobra do Brollón közelében) lakott, Galicia területén. A források egy galíciai nemesasszonynak is nevezik.⁴

- **Család:** Férje Martín Cego volt, fiai pedig Gonçalvo és Afonso (más források szerint Gonzalo Cego és Alfonso Cego, és egyesek szerint ők nem a fiai, hanem a sógorai voltak).
- **Történelmi esemény:** Egy 1386-os dokumentum szerint María Castaña, a férje és a fiai **halálosan megsebesítették Francisco Fernándezt**, Lugo püspökének a majordómusztát és adószedőjét. Ezt az eseményt a püspök túlzott adóztatásai elleni lázadás élére állásnak tekintik, különösen Fray Pedro López de Aguiar püspök ellen.
- **Következmények:** A lázadás leverése után a családnak kártérítésként el kellett adományoznia minden birtokát a Cereixa körzetben a Lugo-i katedrálisnak, és ezer maravedit is fizetniük kellett. Ezen felül megfogadták, hogy soha többé nem bántják az egyházi adószedőket, hanem segítik őket.
- **Jelentőség a kultúrában:** A neve az idő múlásával legendává vált, és ma a spanyol nyelvterületen gyakran használják a "**María Castaña idejében**" vagy "**Mari-castaña idejében**" kifejezést, amikor valami nagyon távoli múltat utalnak, hasonlóan a magyar "rég szép idők" vagy "Mátyás király idejében" szólásokhoz. Néha egy mitológiai figurához is hasonlítják, vagy a "szűz asszony" (mujer casta) etnográfiai jelentésével hozzák összefüggésbe."

---

⁴ A rajz forrása: <https://recreacionhistoria.com/maria-castana-una-heroína-gallega-del-siglo-xiv/>

Feria

Estére kiderült, miért volt nehéz szállodai szobát találni Écija-ban? A fő ok, hogy ez a hétvége volt a Real Feria csúcspontja, ami itt is hatalmas felhajtással és tömeggel jár.

Persze itt is rengeteg pavilon (caseta) van: városrészeknek, cégeknek, az önkormányzatnak, zenekaroknak. Egy éjszakába nyúló buliban ez a sátor volt a legváratlanabb:

Kérem szépen, ez egy összevont bölcsődé és óvoda, ahova a mulatság idejére be lehet adni a gyerkőcöket.

A szinte elviselhetetlen hangzavarban kerestünk egy relatíve csendesebb sátrat, ahol egy fiatalokból álló zenekar húzta a talpalávalót.

Lassan beindult a tánc is:

Tíz óra körül már komoly tömeg volt, így mi lassan elindultunk vissza a szállodába. Érdekes volt megfigyelni, hogy akkor még tömegével érkeztek a látogatók, sokan gyerekkocsit tolvá.

Sitio de Calahonda, 2025. október 5.

Réthy Imre